

Z Jeleniej Góry do Bukowca

Muzeum Historii i Militari – Łomnica – Mysłakowice – Bukowiec

Trasa: ok. 11 km, Czas przejścia w jedną stronę: 3 h

Mapa: <https://en.mapy.cz/turisticka?planovani-trasy&x=15.7845402&y=50.8461099&z=16&rc=9jp5bxa1Rrkg8xaQZGklwxaGZk&rs=osm&rs=osm&rs=osm&ri=11982434&ri=12436992&ri=94327871&mrp=%7B%22c%22%3A132%7D&xc=%5B%5D>

Jednym z Oddziałów Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze jest Muzeum Historii i Militariów, znajdujące się przy ul. Sudeckiej 83.

Początki ekspozycji sięgają połowy lat 70. ubiegłego stulecia, kiedy w Cieplicach Śląskich powstała Wojskowa Izba Pamięci koła ZBOWiD przy zakładach „Fampa”. Pierwszym miejscem, gdzie gromadzono i przechowywano zabytki, był budynek przy ul. Staromiejskiej 8, należący do Wydziału Oświaty Urzędu Miejskiego w Cieplicach Śląskich. Na przylegającym do niego placu zgromadzono wówczas ciężki sprzęt wojskowy (m.in. czołg T 34-85, wyrzutnię rakiet BM 13 „Katiusza”, działa plot. i ppanc.), łącznie 19 eksponatów – stanowiących do dzisiaj trzon ekspozycji. Większość sprzętu trafiła do Jeleniej Góry za sprawą ppłk rez. Czesława Buniewicza, którego można określić mianem twórcy Wystawy Broni Ciężkiej w Jeleniej Górze.

Źródło: <https://fotopolska.eu/611387,foto.html?o=b129869>

W październiku 2001 roku w obrębie Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze powstał nowy oddział – Skansen Uzbrojenia Wojska Polskiego, który przejął opiekę nad istniejącą ekspozycją i podjął starania o poszerzenie jej o nowe eksponaty. Od 2004 roku Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze przejęło od Agencji Mienia Wojskowego budynek byłego biura przepustek JW 2773, który po adaptacji na potrzeby muzealne stał się siedzibą Skansenu Uzbrojenia Wojska Polskiego. Latem 2005 roku ekspozycja Broni Ciężkiej wzbogacona została o nowe eksponaty: wyrzutnię rakiet kierowanych SPU 2P25M1 z przeciwlotniczego zestawu raketowego KUB, przekazaną przez CSSP Koszalin dzięki decyzji ówczesnego Ministra Obrony Narodowej Jerzego Szmajdzińskiego oraz cztery armaty (1x ZIS 2M wz. 1943 kal. 57 mm, 2 x ZIS 3 wz. 1942 kal. 76,2 mm, 1 x armata plot. wz. 1939 kal. 37 mm) przekazane jako depozyt Muzeum Militariów – oddziału Muzeum Miejskiego Wrocławia.

Zdj.: <https://fotopolska.eu/1735464,foto.html?o=b44543>

Dalsza droga to malownicza ścieżka spacerowo-rowerowa wiodąca do Łomnicy, gdzie mijając Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, możemy kierować się niebieskim szlakiem do Mysłakowic. Doprowadzi on nas do pałacu.

Źródło:<http://www.dolinapalacow.pl/Paz%82ac-KrA%B3lewski-w-Mysz%82akowica.html>

Pierwsza wzmianka o bliżej nieokreślonych dobrach lennych w Mysłakowicach, należących do braci von Kolberg, pochodzi z 1385 r. Budowę barokowego pałacu przypisuje się dopiero Maksymilianowi Leopoldowi von Reibnitz w drugiej połowie XVIII w. Dopiero hr. August Neidhard von Gneisenau przebudował barokowy pałac po 1816 r. w stylu neoklasycyzmu. Posiadłość w 1831 r. kupuje król pruski Fryderyk Wilhelm III i przekształcił ją w majorat koronny. Pałac ponownie zmodernizowano stylistycznie K. F. Schinkel w latach 1832-1835. Wtedy także pod nadzorem Lenného założono rozległy park krajobrazowy w pobliżu pałacu.

Dalej trasa wiedzie czerwonym szlakiem turystycznym, który doprowadzi do celu wycieczki Pałacu w Bukowcu.

<http://www.dolinapalacow.pl/Paz%82ac-w-Bukowcu.html>

Przełomową datą w dziejach posiadłości był rok 1785, w którym dobra przeszły na własność hr. Fryderyka Wilhelma von Reden, inicjatora i protektora uprzemysłowienia Górnego Śląska. Około roku 1800 pałac został przebudowany w stylu klasycystycznym przez Friedricha Rabe z Berlina. Zabudowania gospodarcze za pałacem zaprojektował uczeń Langhansa – Karl Gottfried Geisler. Na przełomie XVIII i XIX wieku wokół swojej siedziby w Bukowcu Reden utworzył romantyczny park krajobrazowy, zaliczany przez współczesnych do najcenniejszych i najpiękniejszych w Prusach. Na terenie parku wzniesiono wiele pawilonów parkowych. Do dzisiejszych czasów zachowane są: Belweder- formie świątyni greckiej, neogotyckie Mauzoleum, Dom Ogrodnika, Wieża, Amfiteatr, liczne grotty. Dzięki osobistym kontaktom, Fryderyka von Redena, a potem jego żony, z dworem pruskim i wybitnymi ludźmi tamtej epoki, m.in. z poetą Johannem Wolfgangiem Goethem, Bukowiec stał się ważnym ośrodkiem życia kulturalnego i towarzyskiego.

Pałac w Bukowcu pierwotnie wzniesiono jako dwór w połowie XVI wieku. W połowie XVIII w. dwór przebudowano, powiększono, nakryto dachem mansardowym. Na początku XIX w. obiekt zmodernizowano. Obecny wygląd pałacu jest wynikiem XIX-wiecznej modernizacji w stylu klasycystycznym. Pałac jest budowlą dwukondygnacyjną z wysokim parterem, założoną na planie czworoboku, przekrytą dachem mansardowym. Wewnątrz pałacu zachowały się sztukaterie na parterze i na pierwszym piętrze.

Pałac jest własnością Związku Gmin Karkonoskim. Najbardziej okazałym pomieszczeniem w pałacu to tzw. Kancelaria z bogatą sztukateryjną dekoracją sklepienia. Stan zachowania obiektu dobry. Pałac otoczony jest rozległym parkiem krajobrazowym z licznymi dostępnymi pawilonami parkowymi. Obiekt od 20 września 2011 roku jest uznany za Pomnik Historii Prezydenta RP pn. "Pałace i parki krajobrazowe Kotliny Jeleniogórskiej"